

He estat un mut , fort , cego,
treta en limpio ma vida,
y he comès tantas culpas,
que no sè com las diga:
en vostra sanch confio,
Bon Jesus , vida mia.

* Pefam' , Jesus dolcissim , &c.

He estat lo fill mes Prodich,
que á Vos Deu Pare crida
lo admetau per servirvos
mentres que tindrè vida:
visca misericordia,
ella sobre mi vinga.

* Pefam' , Jesus dolcissim , &c.

O. S. C. S. E. C. R.

FA-09-62

CAPELLA ANGELICA
QUE
SERAFICAMENT CANTA,
Y ALABA
A
MARIA SANTISSIMA
MARE DE DEU
IMMACULADA,

IMPLORANT LA ESPIRITHAL CONVERSIÓ

DELS PECADORS
PER MEDI DEL SANT ROSARI

En las Misions Apostolicas
dels Predicadors Franciscanos
del Collegi Seminari de
S. Miquel de Escornalbou
de Catalunya.

*Se poden guanyar 600 dias de perdó
concedits per diferents Illustrissims
Diocesans del mateix Principat per
cada Misteri, y Cobla resada, ò
cantada, dita, ò oida, aixi
del Rosari, com de las
Lletras Misionals.*

Barcelona: Per Jaume Ollé:

MATER IMMACULATA,
ORA PRO NOBIS.

DIENT DEVOTAMENT
AVE MARIA PURISSIMA,
y tambe responent
SIN PECADO CONCEBIDA,
O
CONCEBUDA SENS PECAT,
*Se guanyan 2620 dias de Indulgen-
cia: y se exhorta à tant saludable
salutació devant las Imatges de Ma-
ria Santissima, al tocar horas; al en-
trar à alguna Casa, al oir malas pa-
raulas, y en las interiors tentacions.*

3

ROSARI

DE

MARIA SANTISSIMA.

MISTERIS DE GOIG
en lo Dilluns, y Dijous.

Per signum Crucis &c.

℣. **A**VE Maria, gratia plena,
Dominus tecum.

℞. Benedicta Tu in Mulieribus, &
benedictus fructus ventris tui Jesus.

℣. Domine labia mea aperies.

℞. Et os meum annuntiabit laudem
tuam.

℣. Deus in adjutoriū meum intende.

℞. Domine ad adjuvandū me fœstina.

℣. Gloria Patri, & Filio, & Spiritui
Sancto.

℞. Sicut erat in principio, &c.

ORACIO PREPARATORIA.

Senyor Deu nostre dirigiū, y en-
caminau totas nostras accions,

pensaments, y paraulas à honra, y gloria vostra, y profit de nostras Animas; y Vos, Reyna dels Angels, alcançaunos gracia pera dignament resar esta part de vostre Rosari, contemplar los divinos Misteris, y guanyar las concedidas Indulgencias, tot lo que aplicàm en sufragi de las Animas de Purgatori, segons orde de caritat, y justicia, que devem, ò podem fer; y com mes agradable sia à vostra divina Magestat. Amen.

LOS MISTERIS, QUE CON-
templarem en lo dia present, son
los de Goig.

*Lo primer de ells es la Encarnació
del Fill de Deu en las virginals
entranyas de Maria Santissima per
obra del Esperit Sant.*

Que sou Reyna de Gloria,
y de Deu Mare,
elegida entre totas,
vos diguel' Angel.

Alcançaunos, ò Verge
Immaculada,
de vostre Fill Santissim
molts dons de gracia.

Lo

Lo segon Misteri de Goig es la Vi-
sitació de Maria Santissima à sa
Cosina Santa Elisabeth.

O que gran goig tingueru,
Verge Maria,
visitant à la Mare
del gran Batista.

Visitau nostras Animas,
ò gran Princesa,
puig desterra à la culpa
vostra presencia.

Lo tercer Misteri de Goig es lo tem-
poral Naixement del Fill de Deu
en lo Portal de Betlèm.

De vos, ò Verge hermosa,
nasque l' Mefsias;
y quedau Verge, y Mare,
mes quel Sol limpia,

Concediunos, Senyora,
ditxa tan alta;
que Jesus en nosaltres
nasca per gracia.

Lo quart Misteri de Goig es la Pre-
sentació del Fill de Deu en lo
Temple.

Pre-

Presentau en lo Temple
un Deu fet Home,
y may rebrà l' Altíssim
present mes noble.

Feunos gracia Senyora
que al dols fill vostre
li presentem nosaltres
nets los cors nostres.

*Lo quint, y ultim Misteri de Goig
es quant Maria Santíssima trobà
en lo Temple à son Fill Jesus dis-
putant ab los Doctors.*

Lo perdereu sens culpa,
Verge afligida;
y'l trobau en lo Temple
donant doctrina.

Alcança'uos, Senyora,
à tots tal ditxa,
que primer que à Deu perdreu,
perdam la vida.

O FER I M E N T .

O Soberano Senyor vos donàm
afectuosas gracias per lo gran
amor, que tingueru als homens, y
per tot lo que per ells obrareu en
estos

estos finch Misteris de Goig ; y à Vos Reyna , y Senyora dels Angels suplicam humilment nos alcançe de vostre Santissim Fill se digne concebirse per gracia en nostres cors ; visitar nostras Animas , y naixer espiritualment en ellas ; y que quant per nostras culpas lo perdàm , lo anem cercant ab llagrimas en lo Sagrament de la Penitencia , y merefçàm trobarlo en lo de la Eucaristia , pera ser per ell presentats en lo celestial Temple de la Gloria. Ohiunos, ò clement , ò dolça sempre Verge Maria. *Deu vos salve Reyna , &c.*

Monstra Te esse Matrem ,
 sumat per Te preces,
 qui pro nobis natus
 tulit esse tuus.

V. Ora pro nobis Sancta Dei Genitrix.

R. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

V. Salvum fac Populū tuum Domine.

R. Deus meus , sperantem in Te.

O R E M U S.

COncede nos famulos tuos, quæsumus Domine Deus , perpetua
 men-

mentis, & corporis sanitate gaudere;
& gloriosâ Beatæ Mariæ semper Vir-
ginis intercessione à præsentî liberari
tristitiâ, & æterna perfrui lætitiâ.

Ne despicias, Omnipotens Deus,
Populum tuum in afflictione claman-
tem; sed propter gloriam nominis
tui tribulatis succurre placatus.

Actiones nostras, quæsumus, Do-
mine, aspirando præveni, & adju-
vando prosequere, ut cuncta nostra
oratio, & operatio à te semper inci-
piat, & per te cœpta finiatur. Per
Christum Dominum nostrum. Amen.
Divinum auxilium maneat semper
nobiscum. Amen.

Lletania Lauretana.

K Yrie eleison. Christe eleison.
Kyrie eleison. Christe audi nos.
Christe exaudi nos.

Pater de Cœlis Deus, Miserere no-
bis.

Fili Redemptor Mundi Deus, Mise-
rere nobis.

Spiritus Sancte Deus, Miserere nobis.

Sancta Trinitas unus Deus, Misere-
re nobis.

San-

Sancta Maria,	Ora pro nobis.	
Sancta Dei Genitrix,		ora.
Sancta Virgo Virginum,		ora.
Mater Christi,		ora.
Mater Divinae Gratiae,		ora.
Mater Purissima,		ora.
Mater Castissima,		ora.
Mater Inviolata,		ora.
Mater Intemerata,		ora.
Mater Immaculata,		ora.
Mater Amabilis,		ora.
Mater Admirabilis,		ora.
Mater Creatoris,		ora.
Mater Salvatoris,		ora.
Virgo Prudentissima,		ora.
Virgo Veneranda,		ora.
Virgo Prædicanda,		ora.
Virgo Potens,		ora.
Virgo Clemens,		ora.
Virgo Fidelis,		ora.
Speculum Justitiæ,		ora.
Sedes Sapientiæ,		ora.
Causa nostræ lætitiæ,		ora.
Vas Spirituale,		ora.
Vas Honorabile,		ora.
Vas insigne devotionis,		ora.
Rosa Mystica,		ora.

Turris Davidica,	ora.
Turris Eburnea,	ora.
Domus Aurea,	ora.
Fœderis Arca,	ora.
Janua Cœli,	ora.
Stella Matutina,	ora.
Salus Infirmorum,	ora.
Refugium peccatorum,	ora.
Consolatrix Afflictorum,	ora.
Auxilium Christianorum,	ora.
Regina Angelorum,	ora.
Regina Patriarcharum,	ora.
Regina Prophetarum,	ora.
Regina Apostolorum,	ora.
Regina Martyrum,	ora.
Regina Confessorum,	ora.
Regina Virginum,	ora.
Regina Sanctissimi Rosarii,	ora.
Regina Sanctorum Omnium,	ora.
Agnus Dei, qui tollis peccata Mundi, Parce nobis Domine.	
Agnus Dei, qui tollis peccata Mundi, Exaudi nos Domine.	
Agnus Dei, qui tollis peccata Mundi, Miserere nobis.	
℣. Ora pro nobis, Sancta Dei Genitrix.	

℞. Ut

R. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

O R E M U S.

GRatiam tuam, quæsumus Domine, mentibus nostris infunde: ut qui Angelo nuntiante, Christi Filii tui Incarnationem cognovimus, per Passionem ejus, & Crucem ad Resurrectionis Gloriam perducamur. Per eundem Christum, &c.

DIMARS, Y DIVENDRES.

Introducciò : *Ave Maria, gratia plena, &c. pag. 3.*

Los Misteris, que en lo dia present havem de contemplar son los de Dolor. Lo primer de ells es la Oraçió de Christo Senyor nostre en lo Hort, abont suà Sanch per nostre amor fins à regar la terra.

Posràt Christo en la terra
suà sanch viva
per limpiar nostras culpas,
y darnos vida.

Feu, Senyora, que plore
las culpas mias;
ja que càusaren ellas
tals agonias.

Lo

*Lo segon Misteri de Dolor es quant
Christo fou açotat en la Columna.*

Qui vènt, que à Christo açotan
no te ternura,
tindrà major duresa,
que la columna.

Feu que Deu nons castigue,
ò Verge pura,
ab lo açot, que mereixen
las nostras culpas.

*Lo tercer Misteri de Dolor es quant
Christo fou coronat de espinas.*

Las gotas de sanch pura
de la Corona,
com estàn entre espinas,
pareixen rosas.

Feu que per tots, gran Reyna
eixa corona,
si à Jesus fou de penas,
fia de gloria.

*Lo quart Misteri de Dolor es quant
Christo portà la Creu sobre sas de-
licadas espatllas, desde la Casa
de Pilat, fins à la Montanya del
Calvari.*

La Creu, que Christo porta,
 si tant lo canfa,
 es perque nostras culpas
 la fan pesada.

Feu, que portem, Senyora,
 ab alegria
 la Creu, vulla Deu darnos
 en esta vida.

*Lo quint, y ultim Misteri de Dolor
 es quant Christo fou clavàt en la
 Creu, en que morì per nostre amor.*

Mor en Creu clavat Christo
 entre agonias,
 que tal mort li causaren
 las culpas mias.

Vos aqui tant finada,
 Verge Maria,
 feu que à tots aprofite
 la sanch divina.

O F E R I M E N T.

O Divino, y Soberano Re-
 demptor de nostras Animas;
 repetidas gracias vos donàm per lo
 que vos dignareu patir en la vostra
 Santissima Passiò, y mort: y à Vos
 dolo-

dolorosissima Senyora, y Reyna dels
 Angels Maria Santissima, suplicam
 nos alcançe caritat, y fervor en la
 oració; paciència en los treballs, hu-
 militat en los afronts, fortaleza en
 las tribulacions; y una bona, y re-
 goneguda mort en lo servey divino.
 Ohiu nostras suplicas, ò dolorosissi-
 ma, ò clementissima, ò dolça sem-
 pre Verge Maria.

Deu vos salve Reyna, y Mare &c.

Monstra Te esse Matrem, &c.

Se conclou com en la pagina 7.

DIMECRES, DISSAPTE,
 y **Diumenge.**

Introducció : *Ave Maria, gratia
 plena, &c.* pagina 3.

Los Misteris que en lo dia present
 havem de contemplar son los de
 Gloria. Lo primer de ells es la
 gloriosa, y triumfant Resurrecció
 de Christo Senyor nostre.

En lo Cel de la Iglesia
 fou vos, Senyora,
 del Sol, que resuscita,
 la alegre aurora.

Puig

Puig gosau tantas glorias
en aquest dia;
refuscitaunos ara
de mort à vida.

*Lo segon Misteri de Gloria es la ad-
mirable , y magnifica Ascensió de
Christo al Trono Celestial.*

Al Empireo se eleva
ab summa pompa
Jesus Redemptor nostre,
Rey de la Gloria.

En ausencia de Christo
fiau , gran Reyna,
la alegria de totas
nostras tristefas.

*Lo tercer Misteri de Gloria es la vin-
guda del Esperit Sant sobre lo Sa-
grat Collegi Apostolicb.*

De Jesus l'obra , y credit
repara , y firma
l'Esperit Sant , que ab llenguas
de foch predica.

De sos dons enriquiuos
ò gran Princefa;
ja que sou de sas gracias,
la Tresorera.

Lo

Lo quart Misteri de Gloria es la
Assumpció de Maria Santissima en
Cos, y Anima à la Patria Celestial.

Al Cel Empireo entrareu
ab tal grandesa,
que de tots sou tinguda
allà per Reyna.

Tant com mes exaltada,
y mes gloriosa,
fiu per nostre amparo
mes pia, y prompta.

Lo quint, y ultim Misteri de Gloria
es la que te Maria Santissima des-
de que per la Beatissima Trinitat
fou coronada per Reyna de Cels,
y Terra.

Tres Personas divinas
vuy vos coronan
ab dignitat de Filla,
Mare; y Esposa.

Alcançauos, gran Reyans,
vuy queus' coronan,
que mereçam nosaltres
la eterna Gloria.

O F E R I M E N T.

O Senyor de las virtuts, y Rey
de la Gloria, alabam, y ado-
ram

ram ab tot nostre cor vostre infinit
 poder, ab que despres de las immen-
 sas humiliacions, y desprecis en la
 Passio, y mort resuscitareu immortal,
 y triunfant pera pujar al Empireo,
 y alli regnar eternament, y enviar
 lo Esperit Sant sobre lo Collegi Aposto-
 tolich pera enriquirlo ab sos divinos
 dons, y mes especialment à la vostra
 Sacratissima Mare. A vos, Senyora
 elevada à las supremas alturas per mi-
 nisteri de Angels, y coronada de
 Glorias per la Trinitat Beatissima,
 suplicàm nos alcançe lo dò de la
 contrició perfeta ab que eixint del
 Sepulcre de las culpas resuscitèm al
 felis estàt de la gracia, y que corro-
 borats ab los dons del divino Espe-
 rit logrèm la ditxosa perseverancia
 en lo divino amor, fins que nostras
 Animas fian en vostra companyia
 coronadas de immortal Gloria. Ohiu-
 nos, ò clementissima, ò dolça sem-
 pre Verge Maria.

Deu vos salve Reyna, y Mare &c.

Monstra Te esse Matrem, &c.

Se conclou com en la pagina 7.

LLE-

LLETRES,

QUE SOLEN CANTARSE
en las Santas Missions.

Introducció à la Doctrina.

LO qui es Peregrí,
y que al Cel camina:
* vinga à la Doctrina,
y sabra'l camí.

I. Part.

Lo Deu, que baixà
del Cel, tant piadós,
de ferte ditxòs
la via mostrà:
fols se salvarà
qui va per allí.

Quant las llums te honraren,
tens clar testimoni,
que mon, carn, dimoni,
al punt te abordaren:
ay fit desviaren
atrahente à si!

Escrits pestilents
l'Infern trau sovint,
y va pervertint

fin-

simples, è innocents:
qui de tals serpens
no vol lo verí.

Puestos, dignitats,
deleytes, riquesas,
son falsas bellesas,
y castells pintats:
qui tals vanitats
vol ben lluny de sí.

II. Part.

En lo Cel tenim
nostra Patria amada,
hont, si à Deu servim,
tindrem tots posada:
qui en esta jornada
vol tenir bon sí.

Aquell, que's desvia
prenent la carrera
de la part esquerra,
que al Infern lo guia:
puig que Deu li envia,
qui'l tornarà en sí.

Lo Infern atormenta
à molts, que ab confiança
pensaren bonança
lo que era tormenta:
qui trobar intenta

lo nort mes diví.
 Per barrèt temor,
 fé per esclavina,
 caritat divina
 per bordò major
 pren ab molt fervor
 lo bon Peregrí.

LLETRES PER CADA UN
 dels deu Manaments, que indu-
 heixen à la observancia
 de ells.

I. Manament.

LA lley guarda atent,
 que es tot treball poch,
 * per fugir lo foch
 del etern torment.

I. Part.

Te mana'l primer
 (confonte, viador)
 amar de tot cor
 al Deu verdader:
 així era de fer,
 sens tal manament.
 Ningu pot amar
 sens coneixement,
 y ab ton pensament

deus

deus à Deu cercar:
 de ell parla ben clar
 la fé, que no ment.
 Del Mon la estructura
 tant rara, y bonica
 es veu, que predica
 de Deu la hermosura:
 ajusta lectura
 de Autor innocent.

En moviment posa
 à la fé, esperança,
 y caritat manla
 ab acció impetuosa:
 corona gloriosa
 te així est manament.

II. Part.

Conegut, y amat
 Deu, es consequent
 ferli acatament
 molt proporcionat:
 sias tu ensenyat
 en tal tractament.

Ab gran submissió
 à ton Deu adora,
 canta, alabal', y ora
 ab pura intenció:
 Aço es Religió

santa,

santa, y molt decent.
 Tambè competeix
 als Sants reverencia,
 per l'alta excellencia
 que en ells resplendeix:
 per devot mereix
 tu son valiment.

Es supersticiòs
 en esta materia,
 qui en cosa tan seria
 passa à monstruòs:
 per remeys del cos
 ves molt cautament.

Segon Manament.

La lley guarda atent, &c.

I. Part.

NO sols la substancia
 has de honrar en Deu;
 si tambè al Nom seu
 deus molta observancia:
 com mostra ab prestancia
 lo antich Testament.

Tot Angel adora
 lo fant Nom de Deu,
 y en respecte seu
 tot dimoni plora:

tant

tant sols lo exhonora
lo humà atreviment.

Ver, just, necessari
lo que vols jurar,
deu ser, si escapar
vols de temerari:
ay de qui falsari
es per jurament!

Jurar ab mentida
es un tant gran mal,
que es pecat mortal
en leve partida:
y aixi per ta vida
vès ab mirament.

II. Part.

Agravi mortal
à Deu verdader
fas, quant juras fer
algun grave mal:
intent tant fatal
muda'l de repent.

Qui à Deu maleheix,
y als Sants fa despreci,
veja lo tal neci,
qual castich mereix:
ell se produeix,
qual diable, insolent.

Sant

Sant es lo fer vots
 en forma deguda;
 y al merit ajuda
 lo cumplirlos tots:
 terribles açots
 tindrà'l negligent.

Gran facilitat
 en fer vots molts tenen,
 perque no comprenen,
 com se han obligat:
 vots de needat
 son sens compliment.

Tercer Manament.

La lley guarda atent, &c.

I. Part.

BAix grave pecat
 deus guardar las Festas;
 per ser dias estas
 de Deu increat;
 quals se ha reservat
 per son serviment.

Bon Amo, y Senyor,
 que de la setmana
 sols un dia mana
 tot per son honor:
 sent à ton favor
 tot lo remanent.

Lo

Lo que maniobras
 en los dias sants
 furt es de tas mans,
 y temps, que à Deu robas:
 lo profit, que trobas
 es ton detriment.

La necessitat
 de la culpa escusa,
 pietat la recusa,
 també caritat:
 treball motivat
 aixi, es innocent.

II. Part.

La Missa has de ohir
 tant posat en Deu,
 com si à Christo en Creu
 tu vesses morir:
 lo amor, lo suspir
 sia alli corrent.

Si haguè en lo Calvari
 dos modos de gent,
 també's veu present
 vuy en lo Santuari:
 no fias contrari
 per mal assistent.

Per santificar
 la festa manada

B

Missa

Missa una refada
 que no basta, es clar:
 deus puig ajustar
 pietat competent.

Dels dias sagrats
 lo infernal furor
 ha fet, (ay dolor!)
 dias de pecats:
 balls, festeigs, mercats
 arrastran la gent.

Quart Manament.

La lley guarda atent, &c.

I. Part.

TRacta ab reverencia
 à ton Pare, y Mare,
 contra ells no's declare
 may inobediencia:
 tot aço en consciencia
 posa est manament.

Tambè amarlos deus
 ab urbanitat,
 sens ferlos ingrat,
 rendinte à sos peus:
 fugir també deus
 tot aborriment.

Per malvat se tè
 aquell fill ingràt,

vil,

vil, y desbocàt,
 quels diu, quant li vè:
 tu en parlarlos bè
 tè gran mirament.

Ab amor censer,
 fil's veheu patir,
 los heu de assistir
 ab quant pugau fer:
 y à qui'us donà'l sèr,
 donau aliment.

II. Part.

Pares als fillets
 deveu castigar,
 y també vinclar
 quant son petitets;
 que sino grandets
 donan desatent.

Voftra obligaciò
 es de lley Divina,
 que'l fill la Doctrina
 sapia ab perfecciò:
 cuydado en açò,
 no'l vullau dolent.

Pares repreneu
 ab amor als fills,
 y si aman perills
 de ofendrer à Deu,

donarlos deveu
castich promptament.

Teniu ben criadas
las fillas donsellas;
sian, com estrelles,
de ningu tocadas:
teniulas privadas
de divertiment.

III. Part.

Entre Sogra, y Nora
molt fovint campeja
Porgull, y la enveja
que sos cors devora;
la que aço no plora
no haurà salvament.

Si de fer Christià
estima fer pots,
honra als Sacerdots,
puig Christo 'ls honrà:
mala fi tindrà
qui'ls es malvolent.

Qui porta la vara,
ò insignia del Rey
mereix, segons lley,
honor, cosa es clara;
à Deu se compara,
qui ritg rectament.

Als

Als Vells, y Majors
 tracta ab reverencia,
 y presta obediencia
 à tos superiors:
 honra à tos senyors,
 serveix llealment.

IV. Part.

Oygan los casats
 la sana Doctrina,
 que los encamina
 à unir voluntats:
 feràn prosperats
 sobre eix fonament.

Ditxòs lo marit
 de la muller bona,
 puig li proporciona
 vida, y esperit:
 son preu exquisit
 vens al or, y argent.

Sino teniu pau,
 y bona uniò,
 es cert, que ab això
 dos Inferns comprau:
 sufriu, y callau,
 viviu fantament.

Ay de aquells marits,
 que glotonejant,

fent

fent plaça, y jugant
 gastan dia, y nits!
 feràn maleits,
 no mudant de intent.

Quint Manament.

La lley guarda atent, &c.

I. Part.

NO sols lo matar
 Deu ha prohibit,
 si que també ha dit,
 ni mal desitjar:
 y així deus obrar
 christianament.

Desitjar la mort,
 ò algun grave mal,
 es pecat mortal,
 sent per un si tort:
 deixa en Deu tal sort,
 llança'l sentiment.

Maleit de Deu
 ferà lo Christià,
 que al proxim germà
 maleheix arreu:
 ho diu Sant Matheu
 espantofament.

Qui sens just pretext

à algu matarà;
 es cert morirà
 ab castich funest:
 dany tant manifest
 tingaslo present.

II. Part.

Del diable malvat
 es de ajuda gos
 tot escandalòs,
 que incita al pecat:
 plore tal maldat
 dolorosament.

Ab lley molt expressa,
 y precepte fort
 priva Deu lo abort,
 y la borrarxesa:
 futg de tal vilesa,
 y aquell fet violent.

A Deu Eternal
 ofen l'Home inich
 que à son enemich
 porta odi mortal:
 tornar be per mal
 es lo manament.

Sent tu Pecador,
 y vil criatura
 vols en Deu dolçura,

y que't t'inga amor:
als iguals rancor
tindràs, ò insolent?

Sisé, y Nové Manament.

La lley guarda atent, &c.

I. Part.

LO fisè ha vedat
qualsevulla cosa,
que ofen, y se oposa
à la castedat:
que es fello donat
per lo Omnipotent.

Aqui pots pecar,
com clar se descobra
per paraula, y obra,
y ab lo mal pensar:
deus puig evitar
tot consentiment.

No moslegaria
la impuresa bruta
si sa cara astuta
tothom aborria:
lo Mon defasia
est monstruo insolent.

La ociositat,
menjar sens templança,

ves-

vestir à la usança
ball, tracte, amistàt
es camí trillàt
de vida indecent.

II. Part.

Parlar la torpessa,
com diuhen, per xança,
es malvada usança
del Infern tramesa:
puig tot ets flaquesa,
tals veus desentèn.

Los tactos carnals,
y los pecats de obra,
la raho hi sobra
per dir son mortals,
evital's per tals,
lo castich tement.

No val ser promès,
ni parent, ni amich,
per no ser inich,
fent del descortès:
vaja ben entès,
poch basta al prudent.

Horrible maldat,
fatal captiveri
es tot adulteri,
furt ben declarat:

Deu lo ha castigat
ab ira patent.

III. Part.

Si intentas triunfar
de la vil luxuria,
com à horrenda furia
la deus evitar:
fugir es guanyar
victoria excellent.

Fuig tota ocasiò,
deixa mals companys,
ja has patit prou danys,
frequent oraciò:
mortificaciò
es molt convenient.

Christo en Creu posat,
fet mar de dolors,
te obligarà à plors.
vist per tu açotat:
diràs, ja acabat
es lo atreviment.

Remey singular
es pensar que Deu,
tot quant tu fas, veu,
yt' pot condemnar:
com podràs pecar
ab est pensament?

Seté,

Seté, y Desé Manament.
La lley guarda atent, &c.

I. Part.

Que no has de robar
mana, lo setè:
y priva l' desé
bens de altri envejar,
lo injust desitjar
lo intent fraudulent.

Refràn repetit
es, que del anyell
robat may la pell
fa à ningu profit:
ves sempre advertit
de aquest document.

En lo pecat cau
tambè del robar,
qui en vendre, y comprar
comèt algun frau:
no t' faças esclau
may del or, ni argent.

No faltan oficis
molt ocasionats
de fer grans pecats
ab los lladronicis:
aparta estos vicis
sempre à Deu tement.

II. Part.

II. Part.

La lley atropella,
 y à son Deu irrita,
 lo qui al robo incita,
 yl furt aconsella:
 ay de aquell, y aquella,
 sino es penitent!

Robar en ausència
 del amo es pecat,
 y ferà doblat
 sentse en sa presència;
 com tinga advertència
 del tal detriment.

Tambè's pot robar
 ab contractes mals,
 y altres modos tals
 de vendre, y comprar:
 així atresorar
 es molt delinquent.

Oyga lo usurer,
 que està condemnat;
 si lo que ha robat
 no'u torna primer:
 no deixes diner
 à guany avarient.

III. Part.

Lo que deixaràs
 al proxim amich, lia

sia pobre, ò rich,
 allò cobraràs:
 no demanaràs
 ni un petit augment.

Quis' vulla salvar,
 y alcançar perdò,
 la restitució
 ha de practicar:
 no val confessar
 sens aqueix intent.

Deus restituïr
 si à robar incitas;
 ò l' furt facilitas,
 ol' vols encubrir:
 fil' deus impedir,
 yt' fas negligent.

Si del que has robat
 lo senyor ignoras,
 fes dins pocas horas
 obras de pietat;
 com te haurà ordenat
 Confessor prudent.

Octau Manament.

La lley guarda atent, &c.

I. Part.

NO deus murmurar,
 ni tampoch mentir;

ni

ni menos fingir
 en testificar:
 aixi has de observar
 lo octau Manament.

Qui judica mal
 sens just fonament,
 à qui es innocent
 condemna fatal:
 es pecat mortal
 eix atreviment.

Del Infern sen va
 à la eterna flama,
 qui lleva la fama,
 ò no satisfá
 lo dany, que causá
 tant injustament.

Al precepte aquest
 romp ab grave insult,
 qui'l pecat ocult
 lo fa manifest;
 se deu desdir prest
 del que ha fet patent.

II. Part.

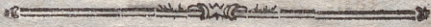
Solen dir alguns,
 lo que he publicat,
 Pare, es veritat,
 si be que era ocult:
 criminal insult

hae

has fet certament.
 Es pecat ben clar,
 si be se repara,
 dir à algu à la cara
 un grave pesar:
 li deus demanar
 lo perdò humilment.

Los dictoris son
 fatal pestilencia,
 que omplen de dolencia
 los ambits del Mon:
 per ells se confon
 lo amor de la gent.

Lo Infern ha intentat
 l'art de dir mentidas,
 que sent advertidas,
 sempre son pecat:
 à Deu va oposát
 qualsevol, que ment.

ALTRES LLETRES
 PER LOS SERMONS DE MISSIÒ.

Obertura de Missiò.

CHristo, com veheu,
 vos crida à concordia:

* Gran misericordia

vuy, Jesus, nos feu.

Com

Com à bon Pastor
 Christo vos visita,
 y amant sollicita
 vostre bè major:
 à tant dols amor,
 fills, corresponeu.

Tots à mi veniu,
 clama, pecadors,
 à ofegar fetors
 de gracia en lo riu,
 que en mon cor tenu,
 segons Sant Mathèu.

Heretat christiana,
 Deu te envia Obrers,
 y Nuvols plujers
 de doctrina sana:
 tu de bona gana
 reb lo treball seu.

Esta providencia
 tant pia, y sufrida
 promou, y convida
 à fer penitencia;
 ay que residencia,
 no fentla, tindreu!

Del fi del Home.

SI Deu te ha creat
 pera son servey: * fu-

* fugint de esta lley
feràs reprobàt.

Tot ton sèr dimana
de Deu, com clar veus,
y per tant fer deus
tot quant ell te mana:
aixi ho recomana
lo dret mes fundat.

Es cosa notoria,
que servint à Deu,
te farà fill seu
ab la gracia, y gloria:
si ho tens en memoria,
com vius en pecat?

Ha de ser gloriòs
Deu en coronarte,
ò be en castigarte
per injuriòs:
pren una de dos
per força, ò de grat.

Qui à tot tu te ha fet,
tambè à tot tu vol,
y que mes que'l Sol
servecas perfet:
rompent à aqueix dret,
ay! diu Sant Bernàt.

Di-

Divina Paraula.

Puig que Deu te crida
per Ministres seus:

* accepta sas veus
que son veus de vida.

Omnipotent es
la paraula santa,
puig del Mon la planta
traguè del no res:
en los cors es mes
triunfant, y lluida.

Dotse Pescadors
plens de Esperit Sant
rendiren (que espant!)
Reys, y Emperadors,
fentlos defensors
de la Fè aborrida.

Ossos espargits
trobà Ezequiel,
y ab la veu del Cel
los tornà als fentits:
cors empedernits
preneu la partida.

Ben vinguts siau
à esta Missiò
los que ab devociò
atents escoltau:

aixi

aixi demostrau
fer casta elegida.

Gravedat del Pecat mortal.

ES lo summo mal
lo grave pecat:

* fit' te captivat,
plora, racional.

Si Deu realment
poguès fer ferit,
ò be destruit
ab cert instrument,
fora unicament
lo pecat mortal.

Quant Deu entenguè
que pecats hi auria,
com si espant tenia,
grans medis prenguè:
matar resolguè
monstruo tant fatal.

Posà al fill amat
lo manament fort
de acceptar la mort
matant al pecat:
eix odi extremat
te Deu à tal mal.

Los mals de aquest Mon,
la Mort, y l'Infern lo

del desorde intern
 fruyt maleit son:
 qui puig nos' confon
 portant eix dogal?

Danys del Pecat mortal

ES lo major mal
 lo grave pecat:
 * puig te ha condemnat
 à pena eternal.

Si algu destruïa
 al Sol, y Elements,
 contemplau, prudents,
 qual dany causaria:
 mes ell no seria
 al pecat igual.

Serpent verinòs
 es, que en un instant
 de un home molt sant
 fa un diable horroròs:
 del Anima, y cos
 fa un jument brutal.

Es lo Pecador
 al punt, que ha pecat
 vaxell apressat,
 robàt viador:
 un mort, que fa horror,
 perdut lo vital. Ene-

Enemich de Deu,
 de Jesus contrari,
 dels Sants adversari,
 de l' Infern hereu:
 per un gust molt breu
 fa l' peccat mortal.

Misericordia de Deu.

NO te limit, no,
 de Deu la clemencia:
 * si fem penitencia,
 tindrem lo perdò.

Misericordiòs
 es Deu per essencia,
 y de usar clemencia
 blaffona gloriòs:
 not faça gravòs
 la imaginaciò.

Quant son fill donà
 pera rescatar nos,
 de voler salvar nos
 gran desitg mostrà:
 lo exemple ajustà
 del Pastor mes bo.

Lo Prodich confiàt,
 sent fill tant indigne;
 y l' Pare benigne
 deixan demostrat que

que al cor humiliât
 Deu no sab dir no.
 Sols los condemnats,
 Sant Agusti diu,
 que tenen motiu
 per desesperats:
 plorèm los pecats,
 y bastarà açò.

Confessió General.

QUi's va à confessar
 de tota la vida,
 * Deu al tal lo crida,
 per que'l vol salvar.

Majordom lleal
 per son be, y honor
 dona à son Señor
 compte general:
 fes ab Deu tu tal,
 quant à confessar.

Malas confessions,
 falsas circumstancias,
 malicia, ignorancias
 feune acusacions:
 y las omisions
 posaulas en clar.

Furts, odis, torpesas,
 escandols, enveyjas

si en tu tenen, veyjas
raels molt estefas:
tambè las tibiefas
en lo ben obrar.

Lo Tullit curàt
per la ma apostolica
sombra fou simbolica
del ben confesàt:
goig, y llibertàt
tindrà singular.

Nobleza del Anima.

SI al Anima hermosa
algu entendre vol,
* mes que'l mateix Sol
es noble, y preciosa.
Simple, y pur son sèr
viu per si mateix,
qui sols dependeix
del summo voler:
triplicat poder
de son Autor gofa.

La sua valia
se infereix molt be
del Autor, puig que
sols un Deu la cria,
sols Deu la glorià

sols

sols Deu la fa hermosa.

La Creu fou balança,
quens diguè lo pes
del Anima, y mes
fa gran valorança;
puig que sols la alcança
Deu, que's contraposa.

Si'l Rey te entregàs
una filla en guarda,
veyjas quant gallarda
voldrias estàs:
à Deu que diràs,
Anima asquerosa?

Examen de Conciencia

SI vols acertar
en la penitencia,
* ab gran diligencia
te has de examinar.

Demana assistencia
à las llums divinas
per traurer espinas
de la conciencia:
ò! quanta indecencia
en tu has de trobar.

Per un casament,
ò guanyar un piet,
vas tot inquiet,

y

y molt diligent:
molt mes convenient
es ben confessar.

La lley premedita,
y tas faltas nota;
fins un coma, y jota
tu recapacita:
aixó facilita
lo bon confessar.

Mira del estat
las obligacions,
y las omisions
en que hauràs pecat:
si te has esmenat
has molt de notar.

Del Dolor.

TU que ab poch fervor
vas à confessar:

* te has de condemnar
si no tens dolor.

Ja que has fet lo mal
per ton libre gust,
tenir es molt just
pena racional,
que reverencial
faça à Deu honor.

€

Mi-

Miral's perdonats,
 que diu la Escriptura,
 ab quanta amargura
 ploraren pecats:
 no sent imitats
 de ton contrit cor.

Confessas tant fret,
 perque no comprens,
 quant grave, è immens
 es lo mal, que has fet;
 plora'l, si ets discret,
 sens aturador.

Si vesses qual es
 l'Anima en pecat,
 y un Deu agraviat
 ab ton vil exces:
 à no poder mes
 fora gran ton plor.

Proposit.

SI ab lo confessar
 vols gracia adquirir:

* proposa morir,
 antes que pecar.

De tot mancament
 proposa guardarte,
 del vici apartarte

molt

molt generalment;
per al compliment
à Deu has de anar.

Lo proposit ver
ha de ser de vida,
lo terme, y la mida
la mort ha de ser:
sens est just voler
ningu's pot salvar.

De aquí se segueix,
que serà eficàs,
perque evitaràs
quant Deu aborreix:
ay si contradeix
lo teu mal obrar!

Que poch resolut
deixa lo pecat,
qui apenas se ha alçat
ja'l vehem caygut:
daulo per perdut,
si vol continuar.

Apresiasi de la Gracia.

A B veus de lloor
la Escriptura canta;
* que la Gracia santa
es de immens valor.

Lo que en gracia està
 es amich de Deu,
 y del Cel hereu,
 que'l posseirà:
 tot aço ella fa
 ab un gran primor.

Es tal la blancura
 de una Anima santa,
 que als Angels espanta
 tan rara hermosura:
 gala, y brodadura
 provoca al clamor.

O Paloma mia,
 lo Esperit Sant diu,
 que hermòs, y tant viu
 habit te atavia!
 tal soberania
 consona ab lo Autor.

Filla de la Creu
 la nostra gracia es;
 hont li dona'l pes
 lo amat Fill de Deu:
 y es caracter seu
 amar lo dolor.

Confessió.

DEspres de pecar,
segons diu la lley,
* no tens mes remey,
que lo confessar.

Que amor tant ardent
Christo descubrí,
quant instituí
aquest Sagrament:
pot del penitent
mals de mort curar.

Lo veneno llança
ab confessió entera;
perque ab la embustera
lo mal fa pujança
que horrible matança
fa aquí lo callar!

Que be desenllota
del cor la negrura,
qui com aygua pura
la derrama tota!
ni una sola gota
se deu reservar.

Advertiu, mortals,
que lo tentador
à tot pecador
prepara dogals;

y los principals
posa en confessar.

Apreci del temps.

LO trist Condemnat
rabiant se lamenta:
* ay, com me atormenta
lo temps mal gastat!...

Lo temps durador,
encara que breu,
sols lo dona Deu
com à gran tresor:
es de immens valor,
fent ben empleat.

Ab un temps igual
(rara diferencia!)
se guanya la herencia
de etern be, ò mal:
¿Pot ser racional,
qui viu en pecat?

Vol la Providencia,
que'l temps desta via
per son servey sia,
y fer penitencia:
ay de la indolencia
del home insensat!

Si un Damnat tinguès

lo

lo temps de ta escoria,
 per guanyar la Gloria
 que vols, que no fes?
 ò temps! ò interès,
 per tu malograt!

Elecció de Companyias.

V Uy gravar voldria:
 en ton cor, mortal:
 * quant gran bè, y quant mal
 fa una companyia.

Per raho de amichs
 solen los companys
 causar-se grans danys,
 que ells tener per xichs:
 als costums inichs
 diuen galania.

La cabra ronyosa
 infecta al ramat:
 lo caixal curcat
 als bons, curcats posat:
 ab gent ponçonyosa
 no faças paria.

Si tractas ab mals,
 mal seràs com ells,
 prenent sos consells
 inichs, y fatals:

allu-

allunyat' dels tals,
 no'ls vullas per guia.
 Per companys malvats,
 ò quants se han perdut,
 que per la virtut
 serian honrats!
 de tals apestats
 futg sens covardia.

Satisfaciò Penitencial.

A La confessiò
 deus en consequencia
 * fer la penitencia,
 ò satisfaciò.

Lo pecat mortal
 mereix pena eterna;
 ab confessiò externa
 se fa temporal:
 fent cosa penal
 obtè remissiò.

Toca al Confessor
 taclar penitencia
 que ab prompta obediencia
 farà'l pecador:
 al mal cumplidor
 Deu tindrà en presò.
 Mira, que no deixes

las penas manadas,
 totas las vegadas
 que reincideixes:
 ay, fino obeheixes,
 que maledicció!

Qui no fatisfá
 ara ab amargura,
 despres passió dura
 en flamas tindrà:
 alli pagarà
 deute, y la omisió.

Pecat deshonest.

ES universal
 clamor sempitern:
 * que omple mes lo Infern
 lo peccat carnal.

Vici contagiós,
 y lo mes funest
 es lo deshonest,
 audàs, y furiós:
 es dificultós
 lo remey del tal.

La raho ofuscada,
 la gracia perduda,
 la fé tartamuda,
 l'anima etxisada:

esta verinada
fa'l vici brutal.

Los Herefiarcas
per tocats dest vici,
perdut lo judici,
de errors foren barcas:
Lutèro en tals marcas
es lo General.

Si Deu es purissim,
com li semblarà,
qui tocat serà
del vici immundissim?
ell li te justissim
odi capital.

De la Mort.

TU que vius pecant,
t'has de persuadir,
* que tens de morir,
pero no sabs quant.

Mira, y considera
ab atenció alguna,
que tant sols es una
la mort, que te espera:
esta hora postrera
te sempre al devant.
Desde ara desperta,

repa-

repara, y tremola,
 que esta mort, que es sola,
 està també cerca:
 Pecador, alerta,
 veste preparant.

Cuyda de la esmena,
 vist lo perill gran,
 que'l no saber quant
 Deu per ton bè ordena:
 la gloria, ò la pena
 pendeix de un instant.

Te estàs molt content
 en que temps tindràs;
 pero que faràs,
 si ve de repent?
 sempre eternament
 estaràs penant.

Comuniò sacrilega.

QUi combregarà
 sacrilegament:
 * horrible torment
 ab Judas tindrà.
 Audacia infernal,
 y summo abandono
 es juntar un trono
 à Christo ab Belial:

fet tant criminal
 quant car costarà.
 Qui fa indigna cort
 al Sant Sagrament,
 menjant, y bevent
 en estat de mort,
 son castich tant fort
 Sant Pau declarà.

De la dolça mel
 del Deu Nazareno
 forma son veneno
 qui combrega infiel:
 de dragons lo fel
 en castich beurà.

Dona testimoni
 lo mal combregant,
 que per arrogant
 es fill del dimoni:
 fatal patrimoni
 de tal Pare haurà.

Agonias de la mort.

TU que descuydat
 passas nits, y dias;
 * que faràs posat
 en las agonias?
 Quant los accidents

de

de la malaltia
 ab gran bateria
 donaràn torments,
 ò que pensaments,
 que extrems, y porfias!

Lo malvat diable
 molt te acusarà,
 y't proposarà
 la vida execrable:
 y ser condemnable
 per diferents vias.

Exercit formant
 tots los teus pecats
 contra de tu armats
 tindràs al devant:
 d'est horrendo espant
 tu escapar voldrias.

La tua consciencia
 fent l'ultim efforts
 donarà clamors
 buscant penitencia:
 ab quanta violencia
 tindràs si tos dias!

De no diferir la Penitencia.

QUi per esmenarse
 sempre diu, demà:

pen:

* pense quel' bon dia
per ell may vindrà.

Per quina rahò
no vols ara à Deu?
es algun dany teu
la gracia, y perdò?
cadena, y presò
si per tu be està.

Per al Pecador
es lo contrapès
de un Deu tot ofés
lo perill major:
qui faltat de horror
en pecats viurà.

Qui ab mortal ferida
diferis la cura,
sa total locura
seria advertida:
pecador, que olvida
lo mal, en que està.

Lo temps acceptable
ara es, diu Sant Pau;
lo despres, cregau,
ser veu del diable:
puig si deplorable
de fatuas tindrà.

Murmuració.

LO infernal Dragò
 vicis aquadrilla:
 * del Infern es filla
 la murmuració.

Lo Mon sempre errat
 mira ab poch horror
 del murmurador
 lo vici malvat:
 de ell està apestat
 lo Mon per això.

Qui murmura, fa
 de un colp tres feridas,
 puig mata tres vidas,
 fet rabiòs cà:
 mata à si, al germà,
 y al que escolta allò.

Llengua murmurant
 es llamp, que disgrèga:
 es serp, que mossèga,
 diu lo Esperit Sant:
 com mes malignant
 entra ab mes dolçò.

De murmuradors
 l'Infern molt ple està,
 puig apenas hi ha
 restituhidors

dels

dels danys borradors
de reputaciò.

Judici particular.

CHristià, has de pensar,
fi vols fer perfet,
* que à Deu compte estrèt
li tens de donar.

Despres de ta mort,
segons Deu ordena,
de gloria, ò de pena
te cabrà la fort:
ò que llans tant fort!
be pots tremolar.

Quant auràs comès
alli se veurà,
perque's llegirà
tot lo teu procès:
aquell que has ofès
te ha de judicar.

Està ab advertencia,
que en est tribunal
ton major fiscal
serà ta consciencia:
tem, puig la sentència
no's pot revocar.

Ton dany serà cert,

fi ixes condemnat,
 vent lo Cel tancat,
 y lo infern obert:
 ò qual defacert
 fas ara en pecar.

Judici Universal.

O Dia espantòs
 del mes gran suplici:
 * dia del Judici

ay quant horroròs!
 Trompeta imperial
 ab clamors molt forts
 tant à vius, com morts
 citarà formal:
 tothom molt puntual
 dirà temeròs.

Los Justos pietat,
 los Reos venjança
 veuràn en la usança
 del Jutge sentat:
 ò que intern debat!
 tothom silenciòs.

La llum perspiciàs
 del Jutge, patent
 farà de repent
 lo mes ocult cas:

que

que pena't daràs
publicat viciòs!

Què respos, dirà,
à tants beneficis?
diràs, que à tos vicis
l'Infern bel's està:
aixi't llançarà
lo tot Poderòs.

Reverencia als Temples.

Qui vol alcançar
los favors de Deu:
* en lo Temple seu
devot ha de estar.

Lo Temple sagrat
es de Deu la casa,
hont de amor la brasa
lo ha Sacramentat,
per aço postrat
lo deus adorar.

Ab gran reverencia
los Angels estàn
alli contemplant
de Deu la presència:
sols tu ab negligència
lo vas à adorar.

Parlar, ò dormir

en

en la Iglesia Santa
 indecencia es tanta,
 que nos deu sufrir;
 deus donchs advertir,
 se ha de castigar.

Los Infieles Pagans,
 als Idols devots,
 condemnan à tots
 los mals Christians;
 que indevots, y vans
 se juntan à orar.

Infern.

TU que vols pecar,
 com no tems lo Infern?

* que aquell foch etern
 sempre ha de durar.

Es lo mes terrible
 ques' puga pensar,
 per sempre cremar
 en foch insufrible:
 ser inextinguible
 fa rabiòs penar.

Aquells desditxats
 buscaràn la mort,
 llantçantse en lo foch
 per ser mes cremats:

aixi

aixi atormentats
 han de exprimentar.
 Si un dolor , que tens,
 dius , nos' pot sufrir,
 com podràs patir
 immensos torments?
 y estos tots eterns
 sens ja may cessar.
 De consól alli
 podria servir,
 si de tant patir
 arribàs lo fi:
 pero sempre aixi
 auràn de penar.

Clamors dels Condemnats.

TU , que has despreciat
 las veu , quet' convidan:
 * ou , que en lo Infern cridan,
 ay ! que avem errat.
 Alça allà la veu
 un d'ells sens conort,
 jo vas fer lo fort
 à las veus de Deu;
 per deliçte meu
 estich condemnat.
 Ou un altre alli

que

que de rabia plora:
 ay, que jo algun' hora
 salvarme poguì!
 lo Infern meresquì
 omis, y obstinat.

Ou, ques' queixa allà
 entre molts també,
 un, que visquè bè,
 y prest se cansà:
 sempre plorarà
 no aver continuat.

Alli sens confiança
 jau regonegut
 un, ques' veu perdut
 per vana esperança:
 ò! que clamors llança
 trobantse enganyat.

Gloria eterna.

OU quins desitgs tè
 un' Anima pia:
 * ò, quant sera'l dia,
 Senyor, queus' veurè.

Vostre companyia
 darà als elegits
 gustos infinits
 de eterna alegria:

viu bè, Anima mia,
 si vols tant grau bè.
 Entre gustos tants
 allà molt contents
 dolços instruments
 oïran los Sants;
 ab tons, himnes, cants,
 Vos alabarè.

En aquella estancia
 sentirè, senyor,
 dolcíssim olor
 de eterna fragrancia:
 perço estich ab ansia
 mentres que viurè.

Per la penitencia
 tindran tacto, y boca
 dolçura no poca
 en vostra presència:
 sentint esta ausència,
 sempre clamarè.

Perdò de Enemichs.

No pots escusar,
 home venjatiu;
 *perque Deu te diu,
 que has de perdonar.
 Ensenyança bona

Chris-

Christo te ha donat;
 que no es perdonat,
 lo qui no perdona:
 Ell exemple t' dona,
 fil' vols imitar.

Sit' van avisant,
 respons ab orgull:
 jo mal no li vull,
 nom' vinga al devant:
 ton rancor paliant
 not' podràs salvar.

Diuen ignorants,
 sufrir es deshonra:
 digau, tenen honra
 Jesu-Christ, y'ls Sants?
 com tu exemples tants
 gofas despreciar.

Si usas de pietat,
 perdonant lo agravi,
 feràs home savi,
 de Deu estimat:
 y feràs premiat
 ab gloria sens par.

Escandol.

A Y desventuràt
 home escandalòs!

* castich horroròs

Deu te ha amenaçat.

Mereix una mola

al coll per baixar

al fondo del Mar

Qui al Proxim assola:

Pecador tremòla,

qui així està firmat.

May lo llamp furiòs,

ni' lladre homicida,

fa furt, ni ferida,

com lo escandalòs:

si eix fet criminòs

no hauràs reparat.

Sent tal pecador,

qual llop atropellas

las mansas ovellas

del mes bon Pastor:

quant per ellas mor,

li perts tu' l remat!

O Cain, dirà,

dona veus al Cel

la sanch de eix Abèl,

que has mort inhumà:

lo escandol serà

ton llas apretat.

Integritat de la Confessió.

EN lo confessar
siau avifats:

* ò dir los pecats,
ò sempre cremar.

Lo llop infernal
quant ha pres l'ovella,
del coll la atropella
ab intent fatàl;
que al Pastor lleal
no puga avisar.

Si al Metge dieu
los mals, que teniu,
per lo temor viu
de que os morireu:
¿ com aixi no ho feu
en lo confessar?

Si'ls lladres entrassen
de nits, ò de dias,
ò com cridarias,
perque'ls capturassen!
vols que'ls pecats passen
en tu sens clamar?

Deixa temor va,
sias home, ò dona,
quel' Jutge es persona
de zel cristià:

ell te ajudarà,
al perdò alcançar.

Reincidencia.

Qui al vici ha tornat
tras la penitencia,
* no mereix clemencia,
ni ser perdonat.

O Deu meu ofés,
digueres plorant,
perdonau , per quant
no' hi tornarè mes :
mes ja descortès
de Deu te has burlat.

Corona , y mantèu
de gracia tenias,
y realment lluias
com à fill de Deu:
mes ab vil menyspreu
tot ho has renunciat.

Pera perdonarte
ab la confessiò,
divina passió
set' deguè aplicarte :
¿ has volgut mofarte
de tant gran pietat!

Estàs tant caygut

ab

ab la culpa nova,
 que ton cor no troba
 ninguna virtut:
 tens lo Cel perdut,
 y lo Infern guanyat.

Costum pecaminòs.

O Yga lo viciàt,
 puig tant se embeleca:
 * qui per costum peca,
 Sab à condemnàt.

Quet' val confessar
 tant indignament,
 sil' costum dolent
 may vols arrancar?
 hont vas à parar
 en tant mal estat?

Viurer sempre mal,
 y acabar en gracia
 es una fallacia
 cert tota infernal:
 exemple cabal
 es lo arbre inclinàt.

Lo mal costum lliga
 al home tant fort,
 que fins à ser mort
 casi may deslliga:

com à esclau lo obliga
à la iniquitat.

Quant, ò miserable,
rompràs la cadena
ab que en tanta pena
te porta l' Diable?
torment perdurable
tens ja preparat.

Carrech de la Missió.

AL que en temps tant bo
no s' converteix prompte
* Deu farà dar compte
de aquesta Missió.

A Deu segur tè
aquell Pecador,
que contrit de cor,
quant lo avisan, vè:
ay del que s' detè
en sa obstinació!

Y fit enfordeixes
à la veu, quet' crida,
Deu mana quet' diga,
que no oirà tas queixas:
ay si passar deixas
tant bona occasió!

Ja hauràs reparat

Quant

quants se converteixen,
y que s' redueixen
al felis estat:
feràs tu obstinat
del Infern tiò.

Quant tu, ò infelis
faràs penitencia,
si aquesta advertencia
es lo ultim avís?
perdrerte es precis,
creu lo que dich Jo.

Preparació per la Comunió.

O Summa ventura!
pàsmat' pecador:
* que un Deu tot amor
vè à la criatura.

En la Comunió
à un Deu hospedas,
que adornos, que sedas
prevens per aço?
alli l' Sol foscò
es, la neu impura.

A ton cor buscant
vel' Deu humanat,
ò que humilitat

deus tenir tant gran!
 digasli plorant,
 Deu meu, so bassura.

Miracles pasmosos

Christo per venir
 fa; y tu deus tenir
 actes fervorosos;
 los mes amorosos
 envers tal dulçura.

A tu s' vol donar

Christo en tot quant es;
 que confiança pues
 te deu animar!
 ves à combregar
 ab dita armadura.

Perseverancia.

TU, que ab tantas veras
 vols à Deu servir:
 * deus lo Infern patir,
 fino perseveras.

Te pots conservar
 armat de oracions:
 Missas, Comunions
 has de frequentar:
 aixi t' pots guardar

de

de moltes maneres.
 Conserva en memoria
 lo que ara t' dich, Fill;
 si futgs tot perill,
 tu tindràs victòria;
 y la eterna gloria
 per premi, que esperas.

Tè escrita en ton cor
 de Deu la grandesa;
 y de ta flaqueza
 viu sempre ab temor;
 quet' darà valor,
 si be ho consideras.

De nova cayguda
 tem lo llans fatal,
 que's pitjor quel mal
 una recayguda:
 confia en la ajuda
 del Deu, que veneras.

Tu, que ab tantas veras
 vols à Deu servir:
 deus lo Infern patir,
 sino perseveras.

AL TRES TRES LLETRES
per la antigua simplicitat,
y pietat recomen-
dables

Veus de una Anima arrepen-tida.

SI ab llagrimas puch
mos pecats borrar:
* ningu me detinga,
deixaume plorar.

Si per un pecat
Sant Pere plorà
en tant, que sa cara
fulcada quedà;
y ab això alcançà
en gracia tornar.

Si la Magdalena
llagrimas llançà;
y los peus de Christo
ab ellas regà:
y si així alcançà
perdò sens tardar.

Si aquell Rey Davit
de son mal obrar
tinguè tal pesar,

que

81
que quedà contrit:
y de dia, y nit
plorà sens cessar.

Si lo bon Jesus
per lo molt me amà,
llagrimas de fanch
per mi derramà;
y aixi me ensenyà,
quem' convè penar.

Si lo condemnat
per lo mal, que obrà
plorarà sens fi,
tant com Deu serà:
fi en lo Infern no hi ha
remey, que esperar.

Del perill de la mala mort.

Que tardas à penedirte,
miserable pecador;
may han pogut convertirte
Confés, ni Predicador:
mira que'l Angel te clama
sens may cessarte de dir,
que aquell, que lo perill ama,
en lo perill vè à morir.

Passas vida descuydada,
com fil' viurer fos etern:
mi-

mira que una mort subtada
 te pot llançar al Infern:
 moltes morts ne succeheixen
 en la flor de la edat,
 avisos quiet' adverteixen,
 que no viscas descuydát.

Retirat', mira que es hora,
 puig per instants te fas vell,
 tos pecats de veras plora,
 creume, pren lo meu consell:
 no diferescas la esmena,
 yl' deixar la vanitat;
 q' quant no, tindrás gran pena,
 yl' Cel trobarás tancát.

Dels que viuen sempre mal;
 apenas ningú mor be,
 porque's regla general,
 morir del modo s' visquè,
 es sentència dels Sants Pares,
 los quals tots ab claredat,
 diuen, de lluny te prepares,
 fino vols ser condemnat.

*Veus amorosas de una Anima pia
 à Christo.*

A Teneu, christianas
 Animas redimidas

ab

ab la fanch de un Cordero,
que seus dona ab caricia,
lo que mon cor expressa,
y la llengua publica:

* Pefam', Jesus dolcissim,
de la passada vida.

Sent criat per amarvos,
guardant volstras lleys pias,
son mas maldats la prova
del molt que us aborria:
vivia sens judici,

ay, Deu meu, com vivia:

* Pefam'; Jesus dolcissim, &c.

Pitjor he estat que un Saulo,
puig si ell vos perseguia,
era per no coneixervos;
mes Jo be us' coneixia.

Bon Jesus, trasmudaume,
feu que en plorar lo imite:

* Pefam', Jesus dolcissim, &c.

He estat la Magdalena,
que ab galas incitativas
he pecat, y fet caurer
Animas infinitas:

ò si plorás com ella,
quanta fora ma ditxa!

* Pefam', Jesus dolcissim, &c.

He